

Legea nr. 84/1998

Privind marcile si indicatiile geografice

Parlamentul Romaniei adopta prezenta lege

CAPITOLUL I

DISPOZITII GENERALE

Art.1. – Drepturile asupra marilor si indicatiilor geografice sunt recunoscute si aparate, pe teritoriul Romaniei, in conditiile prezentei legi.

Art.2. – De dispozitiile prezentei legi beneficiaza si persoanele fizice sI juridice straine avand domiciliul sau sediul in afara teritoriului Romaniei, in conditiile conventiilor internationale privind marcile sI indicatiile geografice la care Romania este parte .

Art.3. – In intelesul prezentei legi, termenii si expresiile de mai jos se definesc dupa cum urmeaza :

a) marca este un semn susceptibil de reprezentare grafica servind la deosebirea produselor sau serviciilor unei persoane fizice sau juridice de cele apartinand altor persoane. Pot sa constituie marci semne distinctive cum ar fi: cuvinte, inclusiv nume de persoane, desene, litere, cifre, elemente figurative, forme tridimensionale si in special forma produsului sau ambalajului sau, combinatii de culori, precum si orice combinatie a acestor semne.

b) marca anterioara este marca inregistrata, precum si marca depusa pentru a fi inregistrata in Registrul National al Marcilor, cu conditia ca ulterior sa fie inregistrata.

c) marca notorie este marca larg cunoscuta in Romania la data depunerii unei cereri de inregistrare a marcii sau la data prioritatii revendicate in cerere. Pentru a determina daca o marca este larg cunoscuta se va avea in vedere notorietatea acestei marcii, in cadrul segmentului de public vizat pentru produsele sau serviciile carora marca respectiva se aplica, fara a fi necesara inregistrarea sau utilizarea marcii in Romania;

d) marca colectiva este marca destinata a servi la deosebirea produselor sau serviciilor membrilor unei asociatii, de produsele sau serviciile apartinand altor persoane;

e) marca de certificare este marca ce indica faptul ca produsele sau serviciile pentru care este utilizata sint certificate de titularul marcii in ceea ce priveste calitatea, materialul, modul de fabricatie a produselor sau de prestare a serviciilor, precizia, ori alte caracteristici.

f) indicatia geografica este denumirea servind la identificarea unui produs originar dintr-o tara, regiune sau localitate a unui stat in cazurile in care o calitate, o

reputatie sau alte caracteristici determinate pot fi in mod esential atribuite acestei origini geografice;

g) solicitantul este persoana fizica sau juridica in numele careia este depusa o cerere de inregistrare a unei marci;

h) titularul este persoana fizica sau juridica in numele careia marca este inregistrata in Registrul National al Marcilor;

i) mandatarul autorizat denumit in prezenta lege "mandatar", este consilierul in proprietate industriala care poate avea si calitatea de reprezentare in procedurile in fata Oficiului de Stat pentru Inventii si Marci;

j) Conventia de la Paris este Conventia pentru protectia proprietatii industriale din 20 martie 1883, Paris, asa cum a fost revizuita si modificata;

k) Tarile Uniunii sint tarile carora li se aplica Conventia de la Paris si care sint constituite in Uniunea pentru protectia proprietatii industriale;

l) Aranjamentul de la Madrid este Aranjamentul de la Madrid privind inregistrarea internationala a marcilor din 14 aprilie 1891, revizuit la Stockholm la 14 iulie 1967;

m) Protocolul referitor la Aranjament este Protocolul de la Madrid din 27 iunie 1989 referitor la Aranjamentul de la Madrid privind inregistrarea internationala a marcilor;

CAPITOLUL II

PROTECTIA MARCILOR

Art.4. – Dreptul asupra marcii este dobandit si protejat prin inregistrarea acesteia la Oficiul de Stat pentru Inventii si Marci.

Art.5. – Sunt excluse de la protectie si nu pot fi inregistrate:

a) marcile care nu indeplinesc conditiile prevazute la art.3 lit.a ;

b) marcile care sunt lipsite de caracter distinctiv ;

c) marcile care sunt compuse exclusiv din semne sau indicatii devenite uzuale in limbajul curent sau in practicile comerciale loiale si constante;

d) marcile care sunt compuse exclusiv din semne sau indicatii putind servi in comert pentru a desemna specia, calitatea, cantitatea, destinatia, valoarea, originea geografica sau timpul fabricarii produsului ori prestarii serviciului sau alte caracteristici ale acestora;

e) marcile constituite exclusiv din forma produsului, care este impusa de natura produsului sau este necesara obtinerii unui rezultat tehnic sau da o valoare substantiala produsului;

f) marcile care sunt de natura sa induca publicul in eroare cu privire la originea geografica, calitatea sau natura produsului sau serviciului;

g) marcile care contin o indicatie geografica sau sunt constituite dintr-o astfel de indicatie, pentru produse care nu sunt originare din teritoriul indicat, daca utilizarea acestei indicatii este de natura sa induca publicul in eroare cu privire la locul adevarat de origine;

h) marcile care sunt constituite sau contin o indicatie geografica identificind vinuri sau produse spirtoase care nu sunt originare din locul indicat;

- i) marcile care sunt contrare ordinii publice sau bunelor moravuri;
- j) marcile care contin, fara consimtamintul titularului, imaginea sau numele patronimic al unei persoane care se bucura de renume in Romania;
- k) marcile care cuprind, fara autorizatia organelor competente, reproduceri sau imitatii de steme, drapele, embleme de stat, insemne, sigilii oficiale de control si garantie, blazoane, apartinand "tarilor Uniunii" si care intra sub incidenta art.6 ter din Conventia de la Paris;
- l) marcile care cuprind, fara autorizatia organelor competente, reproduceri sau imitatii de steme, drapele, alte embleme, sigle, initiale sau denumiri ce intra sub incidenta art.6 ter din Conventia de la Paris si care apartin organizatiilor internationale interguvernamentale din care fac parte una sau mai multe tari ale Uniunii.

Dispozitiile alin.1 lit.b),c) si d) nu se aplica daca, inainte de data cererii de inregistrare a marcii si ca urmare a folosirii acesteia, marca a dobandit un caracter distinctiv.

Art.6. – In afara motivelor prevazute la art.5 alin.1), o marca este refuzata la inregistrare daca :

- a) este identica cu o marca anterioara, iar produsele sau serviciile pentru care inregistrarea marcii a fost ceruta sint identice cu cele pentru care marca anterioara este protejata;
- b) este identica cu o marca anterioara si este destinata a fi aplicata unor produse sau servicii similare, cu cele pentru care marca anterioara este protejata, daca exista un risc de confuzie pentru public;
- c) este similara cu o marca anterioara si este destinata a fi aplicata unor produse sau servicii identice sau similare, daca exista un risc de confuzie pentru public, incluzand si riscul de asociere cu marca anterioara;
- d) este identica sau similara cu o marca notorie in Romania pentru produse sau servicii identice sau similare, la data depunerii cererii de inregistrare a marcii;
- e) este identica sau similara cu o marca notorie in Romania pentru produse sau servicii diferite de cele pentru care o marca este inregistrata, cu conditia ca folosirea marcii inregistrate pentru aceste produse sau servicii sa indice o legatura intre acestea si titularul marcii inregistrate, iar aceasta folosire sa creeze riscul producerii de daune titularului marcii inregistrate.

Art.7. – Marcile ce cad sub incidenta art.6 pot fi totusi inregistrate cu consimtamintul expres al titularului marcii anterioare sau notorie.

Art.8. – Natura produselor sau serviciilor pentru care se solicita inregistrarea marcii nu constituie nici un obstacol la inregistrarea acesteia.

CAPITOLUL III

CEREREA DE INREGISTRARE A MARCII

Art.9. – Dreptul la marca apartine persoanei fizice sau juridice care a depus prima, in conditiile legii, cererea de inregistrare a marcii.

Art.10.- Cererea de inregistrare a unei marci continind datele de identificare ale solicitantului, reproducerea marcii precum si indicarea produselor sau serviciilor pentru care inregistrarea este ceruta, redactata in limba romana, se depune la Oficiul de Stat pentru Inventii si Marci si constituie depozitul national reglementar al marcii. Cererea se va referi la o singura marca.

Cererea va prezenta mentiuni exprese cind marca:

- a) contine una sau mai multe culori revendicate ca element distinctiv al marcii,
- b) este tridimensionala,

Cererea va contine si datele privind calitatea solicitantului.

Cererea va contine, daca este cazul si o transliterare sau o traducere a marcii ori a unor elemente ale marcii. Art.11. – Data depozitului national reglementar este data la care a fost depusa la Oficiul de Stat pentru Inventii si Marci cererea de inregistrare a marcii in conditiile in care aceasta contine toate elementele prevazute la art.10 alin.1.

Cand o cerere de inregistrare a marcii a fost reglementar depusa pentru prima data intr-o alta tara membra a Uniunii de la Paris sau membra a Organizatiei Mondiale a Comertului, solicitantul poate revendica data primului depozit printr-o cerere de inregistrare in Romania a aceleiasi marci, cu conditia ca aceasta din urma cerere sa fie depusa la Oficiul de Stat pentru Inventii si Marci in termen de 6 luni de la data constituirii primului depozit.

Art.12. -Daca solicitantul a prezentat anumite produse si servicii in cadrul unei expozitii internationale oficiale sau oficial recunoscuta, organizata pe teritoriul Romaniei sau intr-un stat membru al Conventiei de la Paris si daca o cerere de inregistrare a marcii sub care au fost prezentate aceste produse si servicii a fost depusa la Oficiul de Stat pentru Inventii si Marci intr-un termen de 6 luni de la data primei prezentari in expozitie, solicitantul va beneficia de un drept de prioritate de la data introducerii produsului in expozitie .

Termenul de 6 luni prevazut la alin 1 nu va prelungi termenul de prioritate prevazut la art.11 alin.2).

Art.13.- Drepturile de prioritate prevazute la art.11 si art.12 trebuie invocate odata cu depunerea cererii de inregistrare a marcii, justificate prin acte de prioritate si sunt supuse taxei legal stabilite.

Actele de prioritate se depun si taxa legala se plateste in maximum 3 luni de la data cererii de inregistrare a marcii.

Nerespectarea termenelor prevazute la alin.2 atrage nerecunoasterea prioritatii invocate.

Art.14. – Inregistrarea unei marci poate fi ceruta individual sau in comun de persoane fizice sau juridice, direct sau printr-un mandatar cu domiciliul, respectiv, sediul in Romania.

Daca inregistrarea marcii este ceruta prin mandatar, cererea va contine si datele de identificare a acestuia. Odata cu cererea sau cel tarziu in termen de 3 luni de la depunerea cererii, mandatarul va prezenta procura ,sub sanctiunea respingerii cererii.

Art.15 – Solicitantul cererii de inregistrare a marcii va comunica in termen de 3 luni de la depunerea acesteia la Oficiul de Stat pentru Inventii si Marci, dovada platii taxei de inregistrare si examinare a cererii, in cuantumul prevazut de lege.

Art.16. – Solicitantul cererii de inregistrare a marcii care se refera la mai multe produse sau servicii, poate solicita la Oficiul de Stat pentru Inventii si Marci divizarea cererii initiale, in doua sau mai multe cereri, repartizand produsele sau serviciile in cadrul cererilor divizionare, cu plata taxei prevazute de lege.

Cererile divizionare pastreaza data de depozit a cererii initiale si daca este cazul, beneficiul dreptului de prioritate, dobandit potrivit art.11 alin.2 sau art.12 alin.1.

Solicitantul poate cere divizarea cererii initiale, in cursul procedurii de examinare a marcii la Oficiul de Stat pentru Inventii si Marci, pana la luarea unei decizii privind inregistrarea acesteia, precum si in cursul procedurii din cadrul comisiei de reexaminare a Oficiului de Stat pentru Inventii si Marci sau in cursul oricarei proceduri de apel sau recurs formulat impotriva deciziei de inregistrare a marcii.

Solicitantul va depune documentele cerute de Oficiul de Stat pentru Inventii si Marci pentru divizarea cererii initiale si va plati taxa legala in termen de 3 luni de la data solicitarii divizarii. In caz contrar, Oficiul de Stat pentru Inventii si Marci va lua act ca solicitantul a renuntat la divizarea cererii initiale.

CAPITOLUL IV

PROCEDURA DE INREGISTRARE A MARCII

Art.17. – In termen de o luna de la data primirii cererii de inregistrare a marcii, Oficiul de Stat pentru Inventii si Marci examineaza daca sunt indeplinite conditiile prevazute la art.10 alin.1 si, in caz afirmativ, atribuie data de depozit cererii.

Daca cererea nu indeplineste conditiile prevazute la art.10 alin.1, Oficiul de Stat pentru Inventii si Marci va notifica solicitantului lipsurile cererii, acordand un termen de 3 luni pentru depunerea completarii. In cazul in care solicitantul completeaza in termen lipsurile notificate de Oficiul de Stat pentru Inventii si Marci, data depozitului este aceea la care cererea de inregistrare a marcii a fost completata conform art.10 alin.1. In caz contrar, cererea se respinge.

Daca taxa de inregistrare si examinare a cererii nu este platita in termenul prevazut la art.15, Oficiul de Stat pentru Inventii si Marci poate acorda solicitantului, pentru motive intemeiate, inca un termen de 2 luni.

In cazul neplatii taxelor in termen se considera ca solicitantul a renuntat la inregistrarea marcii si cererea se respinge.

Art.18. – Daca solicitantul cererii de inregistrare a marcii nu a mentionat in cerere datele din care sa rezulte calitatea acestuia de persoana fizica sau juridica, Oficiul de Stat pentru Inventii si Marci va notifica solicitantului lipsurile constatate si-i va acorda un termen pentru completare. In cazul in care solicitantul nu o completeaza in termen, Oficiul de Stat pentru Inventii si Marci respinge cererea de inregistrare a marcii.

Art.19. – Oficiul de Stat pentru Inventii si Marci examineaza, in fond, cererea de inregistrare a marcii in termen de 6 luni de la data platii taxei de inregistrare si examinarea a cererii.

Oficiul de Stat pentru Inventii si Marci examineaza :

- a) capacitatea solicitantului conform art.3 lit.g);
- b) conditiile prevazute la art.13 alin.1 si 2, daca in cerere se invoca o prioritate;
- c) motivele de refuz prevazute la art.5 alin.1) si art.6 .

Art.20. – Examinarea motivelor de refuz prevazute la art.6 lit.d) si e) se face potrivit unor criterii, cum ar fi:

- a) gradul de distinctivitate initiala sau dobandita, al marcii notorii in Romania;
- b) durata si intinderea utilizarii in Romania a marcii notorii in legatura cu produsele si serviciile pentru care o marca se solicita a fi inregistrata;
- c) durata si intinderea publicitatii marcii notorii in Romania;
- d) aria geografica de utilizare a marcii notorii in Romania;
- e) gradul de cunoastere a marcii notorii pe piata romaneasca de catre segmentul de public caruia i se adreseaza;
- f) existenta unor marci identice sau similare pentru produse sau servicii identice sau similare, apartinand altei persoane decat cea care pretinde ca marca sa este notorie.

Pentru examinarea motivelor de refuz, pe baza criteriilor prevazute la alin.1, Oficiul de Stat pentru Inventii si Marci poate cere de la autoritati si institutii publice , precum si de la persoane juridice de drept privat documente in vederea stabilirii notorietatii marcii in Romania.

Art.21. – Cand un motiv de refuz dintre cele prevazute la art.6 se aplica numai la anumite produse sau servicii pentru care inregistrarea marcii a fost solicitata, inregistrarea va fi refuzata numai pentru aceste produse sau servicii.

Art.22. – Daca in urma examinarii cererii potrivit art.19 si art. 20 se constata ca sunt indeplinite conditiile pentru inregistrarea marcii, Oficiul de Stat pentru Inventii si Marci decide inregistrarea marcii si publicarea acesteia in Buletinul Oficial de Proprietate Industriala. Marca se publica in termen de 2 luni de la data deciziei de inregistrare a marcii.

Daca cererea nu indeplineste conditiile pentru inregistrarea marcii Oficiul de Stat pentru Inventii si Marci notifica aceasta solicitantului acordandu-i un termen de 3 luni in care acesta sa-si poata prezenta punctul de vedere, ori sa-si retraga cererea. Termenul poate fi prelungit cu o noua perioada de 3 luni la cererea solicitantului si cu plata taxei prevazuta de lege.

La expirarea termenului prevazut la alin.2 , Oficiul de Stat pentru Inventii si Marci va decide, dupa caz, inregistrarea marcii, respingerea cererii de inregistrare a marcii ori va lua act de retragerea cererii.

Art.23. – In termen de 3 luni de la data publicarii marcii, titularul unei marci anterioare sau al unei marci notorii, precum si titularul unui drept anterior cu privire la imaginea sau numele patronimic, la o indicatie geografica protejata, un desen sau model industrial protejat sau un drept de autor, precum si orice alta persoana interesata poate face opozitie la Oficiul de Stat pentru Inventii si Marci cu privire la marca publicata.

Opozitiile trebuie sa fie formulate in scris, motivat si cu plata taxei prevazute de lege.

In cazul neplatii taxelor legale pentru opozitie se considera ca opozitia nu a fost facuta .

Art.24. – Oficiul de Stat pentru Inventii si Marci notifica solicitantului opozitia formulata conform art.23 indicand numele persoanei care a formulat-o, precum si motivele opozitiei privind inregistrarea marcii.

In termen de 3 luni de la data notificarii opozitiei, solicitantul poate prezenta punctul sau de vedere; la cererea solicitantului termenul poate fi prelungit de Oficiul de Stat pentru Inventii si Marci cu maximum 3 luni.

Art.25. – Opozitiile formulate cu privire la marca publicata, se vor solutiona de catre o comisie de examinare din cadrul Oficiului de Stat pentru Inventii si Marci.

Daca opozitiile sunt intemeiate, comisia decide respingerea inregistrarii marcii.

Decizia de respingere a inregistrarii marcii poate fi contestata de solicitantul marcii in termenul si cu procedura prevazute la art. 80 din prezenta lege.

Decizia de respingere a inregistrarii marcii ramasa definitiva se publica in Buletinul Oficial de Proprietate Industriala.

Art.26. – Solicitantul poate in orice moment sa-si retraga cererea de inregistrare a marcii sau sa-si limiteze lista de produse sau servicii. Cind marca a fost deja publicata, retragerea sau limitarea se publica in Buletinul Oficial de Proprietate Industriala.

Cererea de inregistrare a marcii poate fi modificata la cererea solicitantului numai pentru rectificarea numelui sau adresei solicitantului ori pentru alte rectificari ce nu afecteaza esential marca sau nu extind lista de produse sau servicii.

Orice modificare, ceruta de solicitant pana la inregistrare, care afecteaza substantial marca ori lista de produse sau servicii, trebuie sa faca obiectul unei noi cereri de inregistrare a marcii.

Art.27. – In cursul procedurii de inregistrare Oficiul de Stat pentru Inventii si Marci poate cere solicitantului lamuririle si actele pe care le considera necesare, daca exista o indoiala asupra exactitatii sau continutului elementelor cererii de inregistrare a marcii.

Art.28. – Cand deciziile de inregistrare a marilor au ramas definitive, marcele sunt inregistrate in Registrul National al Marcilor, iar Oficiul de Stat pentru Inventii si Marci elibereaza titularului certificatul de inregistrare a marcii cu plata taxei prevazute de lege.

CAPITOLUL V

DURATA, REINNOIEREA SI MODIFICAREA INREGISTRARII MARCII

Art.29. – Inregistrarea marcii produce efecte cu incepere de la data depozitului national reglementar al marcii, pentru o perioada de 10 ani.

La cererea titularului, inregistrarea marcii poate fi reinnoita la implinirea fiecarui termen de 10 ani, cu plata taxei prevazute de lege.

Cererea de reinnoire a inregistrarii marcii poate fi facuta inainte de expirarea duratei de protectie in curs, dar nu mai devreme de 3 luni inainte de expirarea acestei durate.

Reinnoirea inregistrarii marcii opereaza incepand din ziua imediat urmatoare expirarii duratei de protectie in curs.

Taxa pentru cererea de reinnoire a inregistrarii marcii este datorata la data inregistrarii cererii, in cuantumul aplicabil la aceasta data; taxa poate fi platita si in urmatoarele 6 luni de la expirarea duratei de protectie in curs, dar cu majorarea prevazuta de lege.

Neplata taxei in conditiile prevazute la alin.5 este sanctionata cu decaderea titularului din dreptul la marca .

Art.30. – Cererea de reinnoire a inregistrarii marcii va contine:

- a) solicitarea expresa a reinnoirii inregistrarii marcii;
- b) datele de identificare a titularului si daca este cazul, numele si domiciliul, respectiv sediul mandatarului;
- c) numarul de inregistrare a marcii in Registrul National al Marcilor;
- d) data depozitului reglementar al cererii de inregistrare a marcii;

Cind titularul solicita reinnoirea numai pentru o parte din produsele si serviciile inscrise in Registrul National al Marcilor, acesta va indica si numele acelor produse sau servicii pentru care se solicita reinnoirea inregistrarii marcii.

Art.31. Daca Oficiul de Stat pentru Inventii si Marci constata ca nu sunt indeplinite conditiile prevazute de lege pentru reinnoirea inregistrării marci, notifică aceasta titularului, care poate prezenta observatii asupra neindeplinirii conditiilor legale in termen de 3 luni de la primirea notificarii; in lipsa unui răspuns in termen cererea de reinnoire a inregistrarii marcii se respinge.

Solicitantul cererii de reinnoire poate contesta decizia de respingere a reinnoirii inregistrării, în termenul și cu procedura prevăzută la art. 80 din prezenta lege.

Art.32. – Reinnoirea înregistrării marilor se înscrie în Registrul Național al Marilor și se publică în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială în termen de 6 luni de la depunerea la Oficiul de Stat pentru Inventii și Marci a cererii de reinnoire.

Art.33. -Pe durata protecției mărcii, titularul poate solicita la Oficiul de Stat pentru Inventii și Marci, cu plata taxei prevăzută de lege, introducerea de modificări neesențiale ale unor elemente ale mărcii, inclusiv privind numele sau adresa titularului, dar sub condiția ca asemenea modificări să nu afecteze imaginea de ansamblu a mărcii.

Oficiul de Stat pentru Inventii și Marci va înscrie în Registrul Național al Marilor modificările introduse conform alin.1 și va publica marca așa cum a fost modificată.

Art.34. – În tot cursul perioadei de protecție a mărcii, titularul acesteia poate solicita la Oficiul de Stat pentru Inventii și Marci, cu plata taxei prevăzută de lege, înscrierea modificărilor intervenite cu privire la numele, denumirea sau adresa titularului în Registrul Național al Marilor. Modificările înscrise în registru se publică în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială.

CAPITOLUL VI

DREPTURI CONFERITE DE MARCA

Art.35. – Înregistrarea mărcii conferă titularului sau un drept exclusiv asupra mărcii. Titularul mărcii poate cere instanței judecătorești competente să interzică terților să folosească, în activitatea lor comercială, fără consimțământul titularului:

- a) un semn identic cu marca pentru produse sau servicii identice cu acelea pentru care marca a fost înregistrată;
- b) un semn care, dată fiind identitatea sau asemanarea cu marca, ori dată fiind identitatea sau asemanarea produselor sau serviciilor cărora li se aplică semnul cu produsele sau serviciile pentru care marca a fost înregistrată, ar produce în percepția publicului un risc de confuzie, incluzând și riscul de asociere a mărcii cu semnul ;
- c) un semn identic sau asemanător cu marca pentru produse sau servicii diferite de cele pentru care marca este înregistrată, când aceasta din urmă a dobândit un renume în România și dacă din folosirea semnului, fără motive întemeiate s-ar putea profita de caracterul distinctiv ori de renumele mărcii sau folosirea semnului ar cauza titularului mărcii un prejudiciu.

În aplicarea alin.2, titularul mărcii poate cere să fie interzise terților, în special următoarele acte:

- a) aplicarea semnului pe produse sau pe ambalaje;
- b) oferirea produselor sau comercializarea ori deținerea lor în acest scop sau, după caz, oferirea sau prestarea serviciilor, sub acest semn;

- c) importul sau exportul produselor sub acest semn;
- d) utilizarea semnului pe documente sau pentru publicitate.

Art.36. – Solicitantul cererii de inregistrare a marcii poate cere să se interzică tertilor sa efectueze actele prevazute la art.35 alin.2 numai dupa publicarea marcii. Pentru acte posterioare publicării mărcii solicitantul poate cere despăgubiri potrivit dreptului comun. Titlul pentru plata despagubirilor este executoriu numai dupa data inregistrarii marcii.

In cazul in care cererea de inregistrare a marcii a fost respinsa, solicitantul nu are dreptul la despagubiri.

Art.37. – Titularul unei marci inregistrate nu poate cere sa se interzica altor persoane detinerea, oferirea spre vanzare sau comercializarea produselor care poarta aceasta marca, pentru produsele care au fost puse in comert de insusi titular sau cu consimtamantul acestuia.

Dispozitiile alin.1 nu sint aplicabile daca titularul probeaza motive temeinice de a se opune la comercializarea produselor, in special, cand starea produselor este modificata sau alterata dupa punerea lor in comert.

Art.38. – Titularul marcii nu poate cere sa se interzica unui tert sa foloseasca in activitatea sa comerciala:

- a) numele sau adresa titularului;
- b) indicatii care se refera la specia, calitatea, destinatia, valoarea, originea geografica, perioada de fabricatie a produsului sau perioada prestarii serviciului sub marca, ori alte caracteristici ale acestora;
- c) marca, daca aceasta este necesara pentru a indica destinatia produsului sau serviciului, in special pentru accesorii sau piese detasabile.

Dispozitiile alin.1 sint aplicabile cu conditia ca folosirea elementelor prevazute la lit.a),b) si c) sa fie conforma practicilor loiale.

CAPITOLUL VII

TRANSMITEREA DREPTURILOR ASUPRA MARCII

Art.39. – Drepturile marcii pot fi transmise, prin cesiune sau licenta, oricand in cursul duratei de protectie a marcii.

Drepturile asupra marcii se transmit 0i in cazul urmaririi silite a debitorului titular al marcii, efectuata in conditiile legii.

Art.40. – Drepturile cu privire la marca pot fi transmise prin cesiune, independent de transmiterea fondului de comert in care aceasta este incorporata. Cesiunea trebuie facuta in scris si semnata de partile contractante, sub sanctiunea nulitatii. Transmiterea prin cesiune a drepturilor asupra marcii se poate face pentru toate produsele sau serviciile pentru care marca este inregistrata sau numai pentru o

parte din acestea; cesiunea, chiar partiala, nu poate limita teritorial folosirea marcii pentru produsele sau serviciile la care se refera.

In cazul in care patrimoniul titularului marcii este transmis in totalitate sa, aceasta transmitere are ca efect si transferul drepturilor cu privire la marca. Transmiterea unor elemente din patrimoniul titularului nu afecteaza calitatea de titular al dreptului la marca.

Marcile identice sau similare apartinand aceluiasi titular si care sunt folosite pentru produse sau servicii identice sau similare nu pot fi transmise prin cesiune decat in totalitate si numai catre o singura persoana, sub sanctiunea nulitatii actului de transmitere.

Art.41.-Cererea de inregistrare a cesiunii va fi insotita de actul doveditor al schimbarii titularului marcii.

La cererea persoanei interesate si cu plata taxei prevazuta de lege ,Oficiul de Stat pentru Inventii si Marci inregistreaza cesiunea in Registrul National al Marcilor si o publica in Buletinul Oficial de Proprietate Industriala. Cesiunea devine opozabila tertilor incepand cu data inregistrarii acesteia in Registrul National al Marcilor.

Art.42. – Titularul marcii poate, in baza unui contract de licenta, sa autorizeze tertii sa foloseasca marca pe intreg teritoriul Romaniei sau o parte a acestuia, pentru toate sau numai pentru o parte din produsele ori serviciile pentru care marca a fost inregistrata. Licentele pot fi exclusive sau neexclusive.

Titularul marcii poate invoca drepturile conferite de marca impotriva licentiatului care a incalcat clauzele contractului de licenta, in ceea ce priveste durata folosirii, aspectul marcii si natura produselor sau serviciilor pentru care licenta a fost acordata, teritoriul pe care marca poate fi folosita, calitatea produselor fabricate sau a serviciilor furnizate de licentiat sub marca pentru care s-a acordat licenta.

Pe durata contractului de licenta de marca, licentiatul este obligat:

a) sa foloseasca, pentru produsele carora li se aplica marca, numai marca ce face obiectul contractului de licenta, avand totusi libertatea de a aplica pe aceste produse semne indicand ca el este fabricantul acestora;

b) sa puna mentiunea "sub licenta" alaturi de marca aplicata pe produsele ce fac obiectul acesteia conform contractului.

Licentele se inregistreaza in Registrul National al Marcilor, cu plata taxei prevazuta de lege si se publica in Buletinul Oficial de Proprietate Industriala. Licenta este opozabila tertilor de la data inregistrarii acesteia.

Art.43. – Daca in contractul de licenta nu este stipulat altfel, licentiatul nu poate introduce in justitie o actiune in contrafacere fara consimtamintul titularului marcii. Titularul unei licente exclusive poate introduce o actiune in contrafacere daca, dupa ce a notificat titularului marcii actele de contrafacere de care a luat cunostiinta, acesta nu a actionat in termenul solicitat de licentiat.

Cind o actiune in contrafacere a fost pornita de catre titular, oricare dintre licentiatii poate sa intervina in proces solicitand repararea prejudiciului cauzat prin contrafacerea marcii.

CAPITOLUL VIII

STINGEREA DREPTURILOR ASUPRA MARCILOR

Art.44. – Titularul poate sa renunte la marca pentru toate sau numai pentru o parte din produsele sau serviciile pentru care marca a fost inregistrata.

Renuntarea la marca se declara in scris la Oficiul de Stat pentru Inventii si Marci de catre titularul marcii sau de persoana imputernicita de acesta, iar drepturile asupra marcii se sting, cu privire la produsele si serviciile la care marca se refera, de la data inscrierii renuntarii in Registrul National al Marcilor.

Daca o licenta a fost inregistrata, renuntarea la marca este inscrisa numai daca titularul marcii probeaza ca a notificat licentiatului despre intentia de a renunta la marca.

Art.45. – Orice persoana interesata poate solicita Tribunalului Municipiului Bucuresti, oricand in cursul duratei de protectie a marcii, decaderea titularului din drepturile conferite de marca daca:

- a) fara motive justificate, marca nu a facut obiectul unei folosiri efective pe teritoriul Romaniei intr-o perioada neintrerupta de 5 ani pentru produsele sau serviciile pentru care aceasta a fost inregistrata;
- b) dupa data inregistrarii, marca a devenit, ca urmare a actiunii sau inactiunii titularului, uzuala in comertul cu un produs sau serviciu pentru care a fost inregistrata;
- c) dupa data inregistrarii, si ca urmare a folosirii marcii de catre titular sau cu consimtamintul acestuia, marca a devenit susceptibila de a induce publicul in eroare, in special cu privire la natura, calitatea sau provenienta geografica a produselor sau serviciilor pentru care a fost inregistrata;
- d) marca a fost inregistrata de o persoana neavand calitatea prevazuta de art.3 lit.g).

Decaderea produce efecte de la data ramanerii definitive a hotararii judecatoresti.

Art.46. – Este asimilata folosirii efective a marcii:

- a) folosirea marcii de catre un tert cu consimtamintul titularului acesteia;
- b) folosirea marcii sub o forma care difera de cea inregistrata prin anumite elemente ce nu altereaza caracterul distinctiv al acesteia;
- c) aplicarea marcii pe produse sau ambalaje exclusiv in vederea exportului;
- d) imposibilitatea de folosire a marcii din circumstante independente de vointa titularului , cum ar fi restrictii la import sau alte dispozitii ale autoritatilor publice vizand produsele sau serviciile la care marca se refera.

Titularul nu poate fi decazut din drepturile sale daca, in perioada de la expirarea duratei prevazuta la art. 45 alin.1 lit.a) pana la prezentarea cererii de decadere, marca a fost folosita efectiv. Totusi, daca inceperea sau reluarea folosirii marcii a avut loc cu 3 luni inainte de prezentarea in justitie a cererii de decadere, folosirea marcii nu va fi luata in considerare daca pregatirile pentru inceperea sau reluarea

folosirii au intervenit numai dupa ce titularul a cunoscut intentia de prezentare a unei cereri de decadere.

Art.47. – Dovada folosirii marcii incumba titularului acesteia si poate fi facuta prin orice mijloc de proba.

Art.48. – Orice persoana interesata poate cere Tribunalului Municipiului Bucuresti anulara inregistrarii marcii pentru oricare din motivele urmatoare:

- a) inregistrarea marcii s-a facut cu nerespectarea dispozitiilor art.5 alin.1);
  - b) inregistrarea marcii s-a facut cu nerespectarea dispozitiilor art.6;
  - c) inregistrarea marcii a fost solicitata cu rea credinta;
  - d) inregistrarea marcii aduce atingerea dreptului la imagine sau numelui patronimic al unei persoane;
  - e) inregistrarea marcii aduce atingere unor drepturi anterior dobandite cu privire la o indicatie geografica protejata, un desen sau model industrial protejat sau alt drept de proprietate industriala protejat ori cu privire la un drept de autor.
- Actiunea in anulare pentru motivul prevazut la alin.1 lit.c) poate fi introdusa oricand in perioada de protectie a marcii.

Termenul in care poate fi ceruta anulara inregistrarii marcii pentru motivele prevazute la alin.1 lit.a), b), d) si e) este de 5 ani, incepand sa curga de la inregistrarea marcii.

Anulara inregistrarii marcii nu poate fi ceruta pentru motivul existentei unui conflict cu o marca anterioara, daca aceasta din urma nu indeplineste conditiile prevazute de art.45 si art. 6.

Art.49. – Titularul unei marci anterioare care cu stiinta a tolerat intr-o perioada neintrerupta de cinci ani folosirea unei marci posterior inregistrata, nu poate sa ceara anulara si nici sa se opuna folosirii marcii posterioare pentru produsele si serviciile pentru care aceasta marca posterioara a fost folosita, afara numai daca inregistrarea marcii posterioare a fost ceruta cu rea credinta.

Art.50. – Daca un motiv de decadere sau nulitate exista numai pentru o parte a produselor sau serviciilor pentru care marca a fost inregistrata, decaderea sau nulitatea va produce efecte numai cu privire la aceste produse sau servicii. In cazul prevazut la art. 49, titularul marcii posterior inregistrate nu poate sa se opuna folosirii marcii anterioare, desi aceasta din urma nu mai poate fi invocata impotriva marcii posterioare.

CAPITOLUL IX

MARCI COLECTIVE

Art.51. – Asociatiile de fabricanti, de producatori, de comercianti, de prestatori de servicii, pot solicita la Oficiul de Stat pentru Inventii si Marci inregistrarea de marci colective.

Solicitantul inregistrarii unei marci colective va depune, odata cu cererea de inregistrare, sau cel mai tirziu in termen de 3 luni de la data notificarii de catre Oficiul de Stat pentru Inventii si Marci, un regulament de folosire a marcii colective. Cererea va fi supusa cerintelor prevazute de art.10.

In regulamentul de folosire a marcii colective solicitantul cererii de inregistrare a marcii va indica persoanele autorizate sa foloseasca marca colectiva, conditiile ce trebuie indeplinite pentru a deveni membru al asociatiei, conditiile de folosire a marcii, motivele pentru care aceasta utilizare poate fi interzisa unui membru al asociatiei, precum si sanctiunile ce pot fi aplicate de asociatie.

Regulamentul de folosire a marcii colective poate sa prevada ca marca colectiva nu poate fi transmisa de catre titular decat cu acordul tuturor membrilor asociatiei.

Art.52. – In afara motivelor de respingere prevazute pentru cererea de inregistrare a unei marci individuale, o marca colectiva este respinsa la inregistrare daca:

- a) solicitantul nu are calitatea prevazuta de art.51 alin.1) ;
- b) nu sunt indeplinite cerintele prevazute de art.3 lit.d);
- c) regulamentul de folosire a marcii este contrar ordinii publice sau bunelor moravuri.

Dupa publicarea marcii si a regulamentului de folosire a marcii colective titularul unei marci anterioare sau al unei marci notorii, precum si al unui drept anterior dobandit cu privire la imaginea sau numele patronimic al acestuia, o indicatie geografica protejata, un desen sau model industrial protejat sau un drept de autor, precum si orice alta persoana interesata, poate formula la Oficiul de Stat pentru Inventii si Marci, in termenul prevazut de art.23, opozitie la inregistrarea marcii colective.

Art.53. – Titularul marcii colective trebuie sa comunice la Oficiul de Stat pentru Inventii si Marci orice modificare a regulamentului de folosire a marcii.

Modificarea regulamentului de folosire a marcii produce efecte numai de la data inscrierii modificarii in Registrul National al Marcilor. Modificarea nu este mentionata in registru daca regulamentul de folosire a marcii modificat nu corespunde cerintelor art.51 alin.3

Art.54. – Orice persoana interesata poate cere Tribunalului Municipiului Bucuresti, oricand in perioada de protectie a marcii, decaderea titularului din drepturile conferite de o marca colectiva cand:

- a) fara motive justificate, marca nu a facut obiectul unei folosiri efective intr-o perioada neintrerupta de 5 ani pentru produsele sau serviciile pentru care a fost inregistrata;
- b) titularul a folosit marca in alte conditii decat cele prevazute de regulament sau nu a luat masuri pentru a preveni o astfel de folosire;
- c) prin folosire, marca a devenit susceptibila de a induce publicul in eroare.

Art.55. – Orice persoana interesata poate cere Tribunalului Municipiului Bucuresti anulara inregistrarii unei marci colective in termen de 5 ani de la inregistrarea acesteia daca exista unul din motivele prevazute la art.48 alin.1 lit.a), b), d) si e). Daca inregistrarea marcii a fost solicitata cu rea credinta ori marca a fost inregistrata cu nerespectarea cerintelor art.51 alin.1)- 3), anulara acesteia poate fi solicitata Tribunalului Municipiului Bucuresti de catre persoana interesata oricand in perioada de protectie a marcii.

Art.56. – Sub rezerva unor dispozitii contrare in prezenta lege, marcile colective sunt supuse regimului marilor individuale, daca prin prezenta lege nu se prevede altfel.

CAPITOLUL X

MARCI DE CERTIFICARE

Art.57. – Marcile de certificare pot fi inregistrate la Oficiul de Stat pentru Inventii si Marci de catre persoane juridice legal abilitate sa exercite controlul produselor sau serviciilor in privinta elementelor prevazute la art.3 lit.e).Nu pot solicita inregistrarea unei marci de certificare persoanele juridice care fabrica, importa sau vand produse ori presteaza servicii altele decat cele de control in domeniul calitatii.

Art.58. – Solicitantul inregistrarii unei marci de certificare va depune, odata cu cererea de inregistrare, prezentata conform art.10 ori cel mai tarziu in termen de 3 luni de la data notificarii de catre Oficiul de Stat pentru Inventii si Marci:

- a) regulamentul de folosire a marcii de certificare;
- b) autorizatia sau documentul din care sa rezulte exercitarea legala a activitatii de certificare ori, daca este cazul, dovada inregistrarii marcii de certificare in tara de origine.

Regulamentul va indica persoanele autorizate sa utilizeze marca, elementele si caracteristicile care trebuie sa fie certificate prin marca, modul in care autoritatea competenta de certificare trebuie sa verifice aceste caracteristici si sa supravegheze folosirea marcii, taxele care trebuie platite pentru folosirea marcii, procedurile de reglementare a diferendelor.

Orice persoana fizica sau juridica furnizor de produse ori prestator de servicii poate fi autorizata sa foloseasca marca de certificare sub conditia respectarii prevederilor regulamentului de folosire a marcii de certificare.

Titularul marcii de certificare va autoriza persoanele indreptatite sa foloseasca marca pentru produsele sau serviciile care prezinta caracteristicile comune garantate prin regulamentul de folosire a marcii.

Art.59. – In afara motivelor de respingere prevazute pentru cererea de inregistrare a unei marci individuale, o marca de certificare este respinsa la inregistrare si pentru nerespectarea dispozitiilor art.3 lit.e) si art.57) si 58).

Art.60. – Dupa publicarea marcii si a regulamentului de folosire a acesteia, titularul unei marci anterioare sau al unei marci notorii, precum si al unui drept anterior dobandit cu privire la imaginea sau numele patronimic al acesteia, o indicatie geografica protejata, un desen sau un model industrial protejat ori un drept de autor, precum si orice persoana interesata poate formula la Oficiul de Stat pentru Inventii si Marci, in termenul prevazut la art.23, opozitie la inregistrarea marcii de certificare.

Dispozitiile art.53 se aplica, prin analogie si in cazul marcilor de certificare. Daca utilizatorii unei marci de certificare nu respecta regulamentul, titularul poate sa retraga autorizatia de a utiliza marca sau sa aplice alte sanctiuni prevazute in regulament.

Art.61. – Orice persoana interesata poate cere Tribunalului Municipiului Bucuresti anularea inregistrarii marcii de certificare, in termen de 5 ani de la inregistrarea acesteia daca:

- a) exista unul din motivele prevazute de art.49 alin.1 lit.a), b), d) si e) ;
- b) inregistrarea marcii s-a facut cu nerespectarea art.3 lit.e).

Daca inregistrarea marcii a fost solicitata cu rea credinta ori marca a fost inregistrata cu nerespectarea cerintelor art.57 si 58 alin.1)-3), persoana interesata poate cere Tribunalului Municipiului Bucuresti anularea marcii oricand in perioada de protectie a acesteia.

Art.62. – Drepturile cu privire la marca de ceritifcare nu pot fi transmise de persoana juridica, titulara a marcii.

Transmiterea dreptului asupra marcii de certificare se stabileste prin hotararea de Guvern.

Art.63. – Cand o marca de certificare a incetat sa mai fie protejata, ea nu poate fi nici depusa, nici utilizata inaintea expirarii unui termen de 10 ani de la data incetarii protectiei.

Art.64. -Marcile de certificare sunt supuse regimului marcilor individuale, daca prin prezenta lege nu se prevede altfel.

Taxele prevazute de lege pentru marcile colective se aplica si marcilor de certificare.

CAPITOLUL XI

INREGISTRAREA INTERNATIONALA A MARCILOR

Art.65. – Dispozitiile prezentei legi se aplica si inregistrarilor internationale ale marcilor efectuate conform Aranjamentului de la Madrid sau Protocolului referitor la Aranjament, care isi extind efectele lor in Romania, afara de cazul in care prin aceste conventii nu se prevede altfel.

Art.66. – Cererea de inregistrare internationala pentru o marca inscrisa in Registrul National al Marcilor, conform Aranjamentului de la Madrid, precum si cererea de inregistrare internationala pentru o marca depusa sau inscrisa in Registrul National al Marcilor, conform Protocolului referitor la Aranjament va fi examinata de Oficiul de Stat pentru Inventii si Marci cu plata taxei prevazuta de lege.

CAPITOLUL XII

INDICATII GEOGRAFICE

Art.67. – Indicatiile geografice ale produselor sunt protejate in Romania prin inregistrarea acestora la Oficiul de Stat pentru Inventii si Marci, potrivit prezentei legi sau conventiilor internationale la care Romania este parte si pot fi folosite numai de persoanele care produc sau comercializeaza produsele pentru care aceste indicatii au fost inregistrate.

Nu sunt supuse procedurii de inregistrare, stabilite de prezenta lege, indicatiile geografice care au dobandit sau vor dobandi protectie pe calea unor conventii bilaterale sau multilaterale incheiate de Romania.

Lista indicatiilor geografice a caror protectie este recunoscuta in Romania pe baza conventiilor prevazute la alin. 2, va fi inscrisa la Oficiul de Stat pentru Inventii si Marci in Registrul National al Indicatiilor Geografice si se publica in Buletinul Oficial de Proprietate Industriala.

Art.68. – Au calitatea de a solicita Oficiului de Stat pentru Inventii si Marci inregistrarea unei indicatii geografice, asociatiile de producatori care desfasoara o activitate de productie in zona geografica, pentru produsele indicate in cerere. Inregistrarea unei indicatii geografice poate fi ceruta la Oficiul de Stat pentru Inventii si Marci direct sau prin mandatar autorizat, cu domiciliul sau sediul in Romania si va fi supusa taxei prevazuta de lege.

Art.69. – Oficiul de Stat pentru Inventii si Marci inregistreaza indicatiile geografice si acorda solicitantului dreptul de utilizare a acestora dupa ce Ministerul Agriculturii si Alimentatiei sau, dupa caz, autoritatea competenta din tara de origine a solicitantului, certifica :

- indicatia geografica a produsului care urmeaza a fi inregistrata;
- produsele care pot fi comercializate sub aceasta indicatie;

-aria geografica de productie;
-caracteristicile si conditiile de obtinere pe care trebuie sa le indeplineasca produsele pentru a putea fi comercializate sub aceasta indicatie.

Art.70. – Sunt excluse de la inregistrare indicatiile geografice care:

- a) nu sunt conforme dispozitiilor art.3 lit.f);
- b) sunt denumiri generice ale produselor;
- c) sunt susceptibile de a induce publicul in eroare asupra naturii, originii, modului de obtinere si calitatii produselor;
- d) sunt contrare bunelor moravuri sau ordinii publice.

Art.71. – Daca cererea indeplineste conditiile prevazute de lege, Oficiul de Stat pentru Inventii si Marci decide inregistrarea indicatiei geografice in Registrul National al Indicatiilor Geografice si acordarea dreptului de utilizare a acesteia solicitantului.

Dreptul de folosire a indicatiei geografice dobandit prin inregistrarea acesteia apartine membrilor asociatiei inscrisi in lista comunicata la Oficiul de Stat pentru Inventii si Marci.

Art.72. – In termen de 2 luni de la data deciziei de inregistrare, Oficiul de Stat pentru Inventii si Marci publica indicatia geografica in Buletinul Oficial de Proprietate Industriala si elibereaza solicitantului certificatul de inregistrare a indicatiei geografice si de acordare a dreptului de utilizare a acesteia, cu plata taxei prevazute de lege.

Art.73. – Inregistrarea unei indicatii geografice pe numele unei asociatii de producatori nu constituie obstacol la inregistrarea aceleasi indicatii de catre orice alta asociatie avand calitatea ceruta de art.68.

Art.74. – Durata de protectie a indicatiilor geografice curge de la data depunerii cererii la Oficiul de Stat pentru Inventii si Marci si este nelimitata .

Dreptul de utilizare a indicatiei geografice se acorda solicitantului pe o perioada de 10 ani cu posibilitate de reinnoire nelimitata, daca se mentin conditiile in care acest drept a fost dobandit.

Cererea de reinnoire este supusa taxei prevazute de lege.

Art.75. – Persoanele autorizate sa foloseasca o indicatie geografica pentru anumite produse au dreptul sa o foloseasca in circuitul comercial pe aceste produse, in documente insotitoare, reclame, prospecte si pot sa aplice mentiunea "indicatie geografica inregistrata".

Art.76. – Este interzisa folosirea unei indicatii geografice sau imitarea ei de catre persoane neautorizate, chiar daca se indica originea reala a produselor ori daca se adauga mentiuni ca "gen", "tip", "imitatie" si altele asemenea.

Persoanele autorizate de Oficiul de Stat pentru Inventii si Marci sa utilizeze o indicatie geografica pentru vinuri sau produse spirtoase pot sa interzica folosirea acestei indicatii de catre orice alta persoana pentru vinuri sau produse spirtoase care nu sunt originare din locul sugerat de indicatia geografica respectiva, chiar in cazurile in care originea adevarata a produsului este mentionata expres ori in cazurile in care indicatia geografica este utilizata in traducere sau insotita de expresii cum sint "de genul", "de tipul" si altele asemenea.

Art.77. – Ministerul Agriculturii si Alimentatiei poate proceda, din oficiu sau la sesizarea unei persoane interesate, la controlul calitatii produselor puse in circulatie sub indicatia geografica inregistrata.

Art.78. – Dreptul de folosire a unei indicatii geografice nu poate sa faca obiectul nici unei transmiteri.

Art.79. – Pe intreaga durata de protectie a indicatiei geografice, orice persoana interesata poate cere Tribunalului Municipiului Bucuresti anulara inregistrarii acesteia daca inregistrarea indicatiei geografice s-a facut cu nerespectarea dispozitiilor art.69 si art.70.

Pentru nerespectarea conditiilor de calitate si a caracteristicilor specifice produselor din zona la care se refera indicatia geografica, Ministerul Agriculturii si Alimentatiei sau orice alta persoana interesata poate solicita

Tribunalului Municipiului Bucuresti decaderea din drepturi a persoanelor autorizate de Oficiul de Stat pentru Inventii si Marci sa foloseasca indicatia geografica inregistrata.

Sentinta Tribunalului Municipiului Bucuresti ramasa definitiva se comunica la Oficiul de Stat pentru Inventii si Marci de catre persoana interesata. Oficiul de Stat pentru Inventii si Marci radiaza indicatia geografica din Registrul National al Indicatiilor Geografice si publica radierea acesteia in Buletinul Oficial de Proprietate Industriala in termen de 2 luni de la comunicare.

CAPITOLUL XIII

APARAREA DREPTURILOR ASUPRA MARCILOR SI INDICATIILOR GEOGRAFICE

Art.80. – Deciziile Oficiului de Stat pentru Inventii si Marci privind inregistrarea marcilor pot fi contestate la acest oficiu de catre solicitantul inregistrarii marcii sau dupa caz de catre titularul marcii in termen de 3 luni de la comunicare, cu plata taxei legale.

Deciziile Oficiului de Stat pentru Inventii si Marci privind inscrierea cesiunii sau licentei in Registrul National al Marcilor pot fi contestate la oficiu de persoanele

interesate in termen de 3 luni de la comunicare sau, dupa caz, de la publicarea acestora.

Contestatiile formulate conform alin. 1 si 2 vor fi solutionate de catre o comisie de reexaminare din cadrul Oficiului de Stat pentru Inventii si Marci.

Art.81. – Hotarirea comisiei de reexaminare motivata se comunica partilor, in termen de 15 zile de zile de la pronuntare si poate fi atacata cu apel la Tribunalul Municipiului Bucuresti in termen de 30 de zile de la comunicare.

In termen de 15 zile de la comunicare, deciziile Tribunalului Municipiului Bucuresti pot fi atacate cu recurs la Curtea de Apel a Bucuresti.

Sentintele Tribunalului Municipiului Bucuresti pronuntate in cazurile prevazute de art.45, 48, 54, 55, 61 si 79 pot fi atacate cu apel la Curtea de Apel a Bucuresti in termen de 30 de zile de la comunicare.

Art.82. – La cererea instantei judecatoresti , Oficiul de Stat pentru Inventii si Marci este obligat sa inainteze acesteia, actele, documentele si informatiile necesare judecarii cauzei cu care a fost investita.

Art.83. – Constituie infractiune si se pedepseste cu inchisoare de la 3 luni la 3 ani sau cu amenda de 15 milioane lei:

a) contrafacerea, imitarea sau folosirea fara drept a unei marci in scopul inducerii in eroare a publicului asupra calitatii produselor sau serviciilor la care se refera marca;

b) punerea in circulatie, fara drept, a unui produs purtand o marca identica sau similara cu o marca inregistrata pentru produse identice sau similare si care prejudiciaza pe titularul marcii inregistrate;

c) punerea in circulatie a produselor care poarta indicatii geografice ce indica sau sugereaza ca produsul in cauza este originar dintr-o regiune geografica alta decat locul adevarat de origine, in scopul inducerii in eroare a publicului cu privire la originea geografica a produsului.

Savirsirea de catre un tert a oricarui act prevazut la art.35 alin.2, fara consimtamintul titularului marcii inregistrate, constituie contrafacere.

Nici un act din cele prevazute la art.35 alin. 2 nu constituie contrafacere daca a fost efectuat inainte de data publicarii marcii .

O actiune in contrafacere poate fi pornita de titularul marcii, numai dupa data inregistrarii marcii in Registrul National al Marcilor.

Actiunea penala se pune in miscare la plangerea prealabila a partii vatamate.

Art.84. – Titularul marcii sau, dupa caz, Ministerul Agriculturii si Alimentatiei poate solicita instantei judecatoresti competente sa dispuna masura confiscarii si, dupa caz, a distrugerii produselor care poarta marci sau indicatii geografice prevazute la art.83.

Dispozitiile alin.1 se aplica si materialelor sau echipamentelor care au servit nemijlocit la comiterea infractiunilor prevazute la art. 83.

Art.85. – Pentru prejudici cauzate prin savarsirea faptelor prevazute la art. 83, persoanele vinovate pot fi obligate la despagubiri potrivit dreptului comun.

Art.86. – Orice utilizare a marilor si indicatiilor geografice contrara practicilor loiale in activitatea industriala sau comerciala in scopul de a induce in eroare consumatorii, constituie un act de concurenta neloiala si se pedepseste cu inchisoare de la o luna la 2 ani sau cu amenda de 15 milioane lei. Actiunea penala se pune in miscare la plangerea prealabila a persoanei vatamate.

Art.87. – Titularul marcii sau dupa caz, Ministerul Agriculturii si Alimentatiei poate solicita instantei judecatoresti sa dispuna luarea unor masuri asiguratorii, atunci cand se considera ca exista un risc de incalcare de catre terti a drepturilor cu privire la marca sau indicatia geografica protejata si daca aceasta incalcare ameninta sa cauzeze un prejudiciu ireparabil, ori daca exista un risc de distrugere a elementelor de proba.

Masurile asiguratorii se vor referi, in special, la incetarea actelor de incalcare a drepturilor prevazute la alin.1) si conservarea probelor pentru dovedirea provenientei produselor sau serviciilor purtand in mod ilicit o marca sau o indicatie geografica protejata.

Dispozitiile din dreptul comun referitoare la sechestrul asigurator vor fi aplicabile si actelor care aduc atingere drepturilor cu privire la marca sau indicatia geografica protejata.

Art.88. – Pentru ordonarea masurilor prevazute la art.87 sunt aplicabile dispozitiile art.581 si art.582 din Codul de procedura civila.

Cand ordona masuri asiguratorii, instanta poate obliga reclamantul la plata unei cautiuni, in suma stabilita de aceasta.

Art.89. – Instanta va putea pretinde reclamantului sa furnizeze orice elemente probatorii de care dispune, pentru a dovedi ca este detinatorul dreptului ce a fost incalcat, ori a carui incalcare a fost inevitabila.

In cazurile in care mijloacele de proba in sustinerea pretentiilor reclamantului se afla sub controlul paratului, instanta va putea sa ordone ca probele sa fie produse de catre parat sub conditia garantarii confidentialitatii informatiilor, potrivit legii.

Instanta va putea ordona reclamantului sa plateasca toate daunele cauzate paratului, ca urmare a unei exercitari abuzive a drepturilor procedurale cu privire la marca sau indicatia geografica protejata.

Art.90. – Titularul marcii sau dupa caz, Ministerul Agriculturii si Alimentatiei poate solicita autorului incalcarii dreptului, informatii imediate privind provenienta si circuitele de distribuire a marfurilor ilegal marcate, precum si informatii despre identitatea fabricantului sau comerciantului, cantitatea de marfa fabricata, livrata, primita sau comandata.

Art.91. – In situatiile prevazute la art.83, autoritatile vamale pot dispune, fie din oficiu, fie la cererea titularului dreptului, suspendarea vamuirii la importul sau exportul produselor care poarta marci sau indicatii geografice.

Competentele vamale cu privire la asigurarea respectarii drepturilor asupra marilor si indicatiilor geografice protejate apartin Directiei Generale a Vamilor, potrivit legii.

CAPITOLUL XIV

ATRIBUTIILE OFICIULUI DE STAT PENTRU INVENTII SI MARCI

Art.92. – Oficiul de Stat pentru Inventii si Marci este organul de specialitate al administratiei publice centrale, unica autoritate care asigura pe teritoriul Romaniei protectia marilor si indicatiilor geografice, potrivit prezentei legi.

Art.93. – In domeniul marilor si indicatiilor geografice Oficiul de Stat pentru Inventii si Marci are urmatoarele atributii:

- a) inregistreaza, examineaza si publica cererile de inregistrare a marilor;
- b) examineaza marcile inregistrate sau depuse spre inregistrare la Organizatia Mondiala a Proprietatii Intelectuale conform Aranjamentului de la Madrid sau Protocolului referitor la Aranjament, recunoscand sau refuzand protectia acestora pe teritoriul Romaniei;
- c) inregistreaza si publica cererile de inregistrare a indicatiilor geografice si acorda protectie acestora pe teritoriul Romaniei;
- d) elibereaza certificate de inregistrare a marilor;
- e) elibereaza certificate de inregistrare a indicatiilor geografice si acorda dreptul de utilizare a acestora;
- f) organizeaza si tine Registrul National al Marilor si Registrul National al Indicatiilor Geografice;
- g) elibereaza certificate de prioritate pentru marci;
- h) efectueaza cercetari prealabile inregistrarii unei marci;
- i) administreaza, conserva si dezvolta colectia nationala de marci si indicatii geografice si realizeaza baza de date informative in domeniu;
- j) intretine relatii cu organe guvernamentale similare si organizatii regionale de proprietate industriala, reprezinta Romania in organizatii internationale de specialitate;
- k) editeaza publicatia oficiala privind marcile si indicatiile geografice ale produselor si asigura schimbul de publicatii cu administratiile nationale similare straine si cu organismele si organizatiile internationale de profil.
- l) indeplineste si alte atributii prevazute de lege.

CAPITOLUL XV

DISPOZITII TRANZITORII SI FINALE

Art.94. – Cererile de inregistrare a marcilor pentru care nu s-a luat o decizie pina la data intrarii in vigoare a prezentei legi sint supuse prevederilor prezentei legi. Pana la intrarea in vigoare a legii, Guvernul va aproba Regulamentul de aplicare a acesteia.

Art.95. – Prezenta lege intra in vigoare la 3 luni de la data publicarii in Monitorul Oficial al Romaniei.

Pe aceeasi data se abroga:

- Legea nr.28/1967 privind marcile de fabrica, de comert si de serviciu, publicata in Buletinul Oficial nr. 114 din 29 decembrie 1967;
- Hotarirea Consiliului de Ministri nr.77/1968 privind aplicarea Legii nr.28/1967, publicata in Buletinul Oficial nr. 8 din 27 ianuarie 1968;
- Hotarirea Consiliului de Ministri nr.1057/1968 pentru aprobarea Regulamentului privind compunerea, organizarea si functionarea comisiei pentru solutionarea litigiilor privind marcile de fabrica, de comert si de serviciu, publicata in Buletinul Oficial nr. 66 din 17 mai 1968;
- Hotarirea Consiliului de Ministri, nr.2508/1969 pentru stabilirea si sanctionarea contravențiilor la normele legale privind inventiile, inovatiile si rationalizarile precum si marcile de fabrica, de comert si de serviciu, publicata in Buletinul Oficial nr. 159 din 31 decembrie 1969;
- orice alte dispozitii contrare prezentei legi..

Aceasta lege a fost adoptata de Camera Deputatilor in sedinta din 23 martie 1998, cu respectarea prevederilor articolului 74 alineatul (1) din Constitutia Romaniei.

p. PRESEDINTELE CAMEREI DEPUTATILOR

Vasile Lupu

Aceasta lege a fost adoptata de Senat in sedinta din 30 martie 1998, cu respectarea prevederilor articolului 74 alineatul (1) din Constitutia Romaniei.

p. PRESEDINTELE SENATULUI

Radu Vasile

Bucurest